

Tid Torsdagen den 7 februari 2013 kl 16.00 – 16.30

Plats Bråvallasalen, Stadshuset

Justerat Måndagen den 18 februari 2013

Joakim Larsson

Maria Östberg Svanelind

Närvarande

Beslutande ledamöter:

Joakim Larsson (M) ordföranden

Maria Östberg Svanelind (S), vice ordföranden

Jan Tigerström (M)

Lars Svärd (M)

Theréz Randquist (M)

Per Hallberg (M)

Daniel Forslund (FP)

Lars Arell (S)

Anna Bäcklund (MP)

Ann-Margarethe Livh (V)

Tjänstgörande ersättare:

Göran Kindvall (M) för Karl Malmqvist (C)

Sara Gunnerud (S) för Maria Nygård (S)

Elin Olsson (MP) för Åke Askensten (MP)

Ersättare:

Gustav Johansson (M)

Eva Ångström (M)

Maria Hagbom (M)

Patrik Silverudd (FP)

Håkan Olander (S)

Tjänstemän:

Förvaltningschefen Krister Schultz, Eva Olofsson, Marita Anheim,
Ann-Charlotte Bergqvist, Mårten Frumerie, Gunnar Jensen och
Åsa Wigfeldt samt borgarrådssekreteraren Martin Edgélius.

§ 15

Markanvisning för skola inom del av fastigheten Årsta 1:1 i Liljeholmen till Skolfastigheter i Stockholm AB

Dnr E2013-513-00012

Beslut

Exploateringsnämnden beslutar enligt exploateringskontorets förslag:

- 1 Exploateringsnämnden anvisar mark för skola inom del av fastigheten Årsta 1:1 till Skolfastigheter i Stockholm AB och ger kontoret i uppdrag att träffa markanvisningsavtal enligt förslag i kontorets tjänsteutlåtande.
- 2 Exploateringsnämnden begär att stadsbyggnadsnämnden upprättar detaljplan för området.

Handlingar i ärendet

Exploateringskontorets tjänsteutlåtande från den 9 januari 2013.

Nämndens behandling av ärendet

Framlagda förslag till beslut

Nämnden föreslår (se beslutet).

Beslutsgång

Ordföranden Joakim Larsson (M) finner att nämnden beslutar enligt kontorets förslag.

Särskilt uttalande

Särskilt uttalande lämnas av vice ordföranden Maria Östberg Svanelind m.fl. (S) enligt följande:

Det är helt nödvändigt att anvisa den här marken för en skola, eftersom behovet av skolplatser i området är akut. Ju fortare skolan kan tas i bruk, desto bättre. Men det är samtidigt viktigt att säga att den här akuta situationen aldrig borde ha uppstått. Att barnfamiljer i dag väljer att bo i lägenheter, även lägenheter med höga hyror, borde staden ha lärt sig vid det här laget. Och att det stora antalet barn i Årstadal skulle komma att öka behovet av skolplatser borde inte ha förvånat någon. Ännu värre blir det av att områdesprogrammet som togs fram 2001 faktiskt innehöll planer på en kommunal skola. Tyvärr valde den borgerliga majoriteten i stadsdelsnämnden, som då ansvarade för skolan, att ta bort skolan från förslaget, med argumentet att fristående skolor skulle etablera sig självmant, och lösa behovet av skolplatser. Så blev det inte. Inte heller har de politiker som har ansvaret för att tillhandahålla samhällsservice under de följande åren tagit signalerna om behovet av en skola på tillräckligt stort allvar. Det ska inte behöva krävas arga och röststarka föräldrar för att staden ska upptäcka ett problem av det här slaget. Det är mycket tråkigt att barn och föräldrar ska behöva drabbas bara för att Moderaterna och Folkpartiet ville tro att marknaden skulle lösa skolfrågan i Årstadal.

Den borgerligt styrda utbildningsförvaltningen har hanterat denna fråga på ett undermåligt sätt. Hanteringen av lokalfrågorna i Årstadal är tyvärr inte det enda exemplet på att den alltför stora och byråkratiska utbildningsförvaltningen fungerar på ett oacceptabelt sätt där barn och föräldrar tvingats in i omöjliga skolval.

Särskilt uttalande lämnas av Anna Bäcklund m.fl. (MP) enligt följande:

Det kan inte komma som en överraskning att den framväxande stadsdelen kring pendeltågsstationen Årstaberg samt Liljeholmskajen lockar barnfamiljer och i förlängningen ställer krav på både fler förskolor och skolor. Den frimärksplanering som bedrivs på många platser i Stockholm ger konsekvenser då inte helheten i ett område kan överblickas. Fragmenterade markanvisningar leder till svårigheter för övriga förvaltningar att prioritera och prognostisera.

Att som i detta fallet hänvisa till det anvisade området som det enda möjliga kvarvarande området som går att använda för skoländamål är säkerligen sant men inte desto minder olyckligt. En övergripande idé om Årstaskogens förhållande till den nya bebyggelsen saknas och flera av de nybyggda bostadsområdena upplevs som enklaver utan direkt relation till sin omgivning.

Skolan behövs utan tvekan – men hade kunnat arbetas in i planeringen av kv Packrummet för att koncentrera bebyggelsen och göra ett mindre fotavtryck i Årstaskogens värdefulla naturmiljö.

Vid protokollet
Eva Olofsson

Rätt utdraget intygar:
